

MAGYAR GYÁRIPAR

A Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének lapja

LII. ÉVFOLYAM 2012. 7. SZÁM

Az exportálóknak jobban megy

Deák László, a MAGEOSZ elnöke a gépipari-energetikai kilátásokról (10–13. oldal)

**Versenyképesség:
Ön hogyan javítaná?**

5–7. oldal

**Irány Kína!
– de megfontoltan**

14–15. oldal

**Női kvóta:
Brüsszel bukhat**

16–17. oldal

TARTALOM

KOMMENTÁR

Regionális álmok 2

FÓKUSZBAN

Versenyképesség:

Magyarország lejjebb csúszott 3–4

Körkérdés: Hogyan javítaná

Magyarország versenyképességét? 5–7

Wekerle Terv: vízió a Kárpát-medence

növekedéséről 8

NAGYÍTÓ

Az exportálóknak jobban megy 10–13

SZUBJEKTÍV

Irány Kína! – de csak megfontoltan 14–15

NAPIRENDEK

Női kvóta: elbukhat Brüsszel 16–17

Növekszik a nyomás

a magyar munkavállalókon is 18

Áadták a 2012. évi

Magyar Termék Nagydíjakat 19

GONDOLATJEL

Háromnyelvű segítőtárs 20

**A Magyar Gyáripár
az MGYOSZ hivatalos havilapja –
Kiadja a Munkaadók és Gyáripárosok
Országos Szövetsége**

Szerkesztőség: Budapest, Kossuth L. tér 6–8.
Telefon: 06 (1) 269-2227
E-mail: mgyosz@mgyosz.hu
Internet: www.mgyosz.hu
Korrekúra: Papiruszportál Kft.
Fotó: Vámos Judit
Tördelőszerkesztő: Újvári Zoltán
Hirdetésfelvétel: klajko@mgyosz.hu
Telefon: 06 (1) 269-2227

ISSN: 1219-6193

Dr. Orosz Csaba, az MGYOSZ alelnöke

„Érdemes egy kicsit innovatívabban megközelíteni ezt a témát, mert van benne üzleti fantázia. Fő cél az uniós források igénybevétele.”

Regionális álmok

Sokan elemzik mostanában a Nemzetgazdasági Minisztérium által nemrégiben publikált Wekerle Tervet, s hogy milyen realitása van annak, hogy 2020-ra a Kárpát-medencei gazdasági tér integrációja elérje a nyugat-európaiakat. Ambiciózus vízió, az biztos.

Mi, gyakorló üzletemberek azonban egyelőre a jelen s a közeljövő terveit szeretnénk megvalósítani. Nagy fantázia van a regionális, határ menti együttműködésben, közös fejlesztések, vállalkozások létrehozásában, csak az a kérdés, hogyan lehet ezt a folyamatot felgyorsítani. A lehetőséget ugyanis minden szinten felismertük – van kormányzati szándék, létrejöttek kétoldalú üzleti tanácsok s vállalati szintű kapcsolatfelvételek, de valahogy nem akar gyorsulni a folyamat. Az üzleti együttműködésben a gigavállalatok vannak az élén – magyar részről az OTP és a Mol –, de utánuk nagy szünet következik, majd jönnek a kkv-k, a kívánatosnál és lehetségesnél jóval kisebb területen és számban. Pedig elvileg európai uniós források is rendelkezésre állnak az ilyen típusú együttműködésre. A román munkaadói szervezet, az UNPR és a magyar Munkaadók és Gyáripárosok Országos Szövetsége együttműködési megállapodást kötött az ilyen típusú üzletek támogatására. Két projekt már megvalósulni látszik: az erdélyi Bihar és a magyar Hajdú-Bihar megye zöldenergia-bemutatótermet hoz létre 2,5 millió eurós európai uniós támogatással, a másikban egyetemi hallgatók és kkv-k közötti konzultáció valósulna meg ilyen támogatással. Az látszik, hogy a magyar cégeknek leginkább Románia, azon belül Erdély és a Székelyföld, illetve Szerbia, s ott a Vajdaság jelentheti a legígéretesebb vállalkozási, fejlesztési terepet. Magyar részről a Corvinus Zrt., a Bethlen Gábor Alapítvány s a Széchenyi Bank elkötelezettje a regionális határ menti együttműködésnek. S mi az MGYOSZ-nál annak is örülünk, hogy a magyar–szerb üzleti tanács elnöke a mi egyik alelnökünk, Wolf László lett. E változástól élénkebb befektetői-üzleti tevékenységet remélünk. Biztató, hogy több kamarai regionális iroda nyílt állami támogatással Erdélyben. Mi várjuk tőlük az ötleteket, hogy segíthessünk a megvalósításban. Van igény az együttműködésre. S hogy akkor miért nem látványosabb a fejlődés? Talán azért, mert itt is érezhető a bizalmatlanság. A határon túli területek a magyar cégektől várják a befektetést, az itteniek meg onnan a profitot – de mindkét oldalon gyanakodva figyelik a másikat, ezért aztán mindenki kétszer meggondolja, mit lépjen. Aztán jó lenne tágabban értelmezni a kormány keletre nyitási politikáját is: ha van exportlehetőségünk, az árualapot akár a környező országokból is beszerezhetjük, így növelve saját exportkapacitásunkat. Érdemes hát kicsit innovatívabban megközelíteni ezt a témát, mert van benne üzleti fantázia. Különös figyelmet és munkát kell szentelnünk a még meglévő uniós források lehívására, és ehhez kell megnyerjünk a vállalkozásokat és a finanszírozásra kész bankokat, hogy az innováción felül az EU-s források is jelentősen növeljék gazdasági lehetőségeinket.

VERSENYKÉPESSÉG: MAGYARORSZÁG LEJEBB CSÚSZOTT

Ismét Svájc vezet a Világgaazdasági Fórum globális versenyképességi ranglistáját, most már a negyedik éve. Magyarország az előző évi 48. helyezésről a 60.-ra csúszott vissza – derül ki a Global Competitiveness Report 2012–2013 tanulmányból.

A versenyképességi ranglista második helyén sem változott a helyzet, azt Szingapúr foglalja el. A harmadik és a negyedik helyen viszont csere történt: Finnország megelőzte Svédországot. A hetedik helyről az ötödikre előrelépő Hollandia kiütötte az Egyesült Államokat, ami így a hatodik helyezését megtartó Németország mögé esett vissza a megüresedett hetedikre.

A nyolcadik helyezést Nagy-Britannia (2011-ben: 10.) tudhatja magáénak, a kilencedik helyen Hongkong (11.) áll, a tizediken pedig Japán (9.).

Az első húsz helyezett közé európai, észak-amerikai, közel-keleti és ázsiai–csendes-óceáni országok kerültek be. Japán és Hongkong mellett még Tajvan (2012: 13., 2011: 13.) és Dél-Korea (19., 24.) képviseli Ázsiát. A Közel-Keletről Katar (11., 14.) és Szahúj-Arábia (18., 17.) jutott be. A 20-as listát az idén is, mint tavaly Ausztrália, zárja.

A dél-amerikai országok között a legjobb helyezést Chile (33., 31.), a közép-amerikai országok közül pedig Panama (40., 49.) érte el. Afrikai ország neve csak a 52. helyen tűnik fel, az előző évben 50. az Dél-Afrikáé.

Oroszország a 66. helyről a 67.-re csúszott vissza, Brazília az 53.-ról a 48.-ra tört előre, India

az 56.-ról az 59.-re esett, Kína pedig a 26.-ról a 29.-re.

Magyarország a 2011-es 48. pozíciójáról a 60. helyezésre csúszott vissza a 2012-es listán. A Cseh Köztársaság a 38.-ról a 39.-re lépett vissza, Szlovákia a 69.-ről a 71.-re, Románia a 77.-ről a 78.-ra, Horvátország a 76.-ról a 81.-re esett, Szlovénia az 57.-ről az 56.-ra, Bulgária a 74.-ről a 62.-re lépett előre, Lengyelország pedig megőrizte 41. helyét – derül ki az MTI összeállításából.

A Világgaazdasági Fórum (WEF – World Economic Forum) évente elkészíti jelentését, és sok mutató alapján rangsorolja az országokat. Idén már 144 ország teljesítményét elemezte, 111 gazdasági, társadalmi, intézményi mutató alapján, amelyet 12 pillérbe szervez. Ezen mutatók súlyozott átlagából alakul ki az adott évi rangsor, amelyben Magyarország a tavalyi 48.-ról a 60. helyre csúszott vissza.

A 111 mutatóból 77 esetben romlott a magyar helyezés, 25 esetben javult, négyben nem változott, a többi öt mutatót a WEF vagy átalakította, vagy újakat vezetett be. A kép nem egy vonzó, befektetésre való országé, inkább egy leszakadóé. A mutatókat a 12 pillérbe rendezve az derült ki, hogy Magyarország tíz területen veszített a versenyképességéből, két területen javított. A két javuló pillér az

MI A VILÁGGAZDASÁGI FÓRUM?

A Világgaazdasági Fórum egy nonprofit, nem kormányzati nemzetközi szervezet. Célja, hogy a világ állapotát a befolyásos vezetők globális, regionális és iparági vitáin keresztül javítsa. A fórum egyes régiókat, illetve az egész világot felölelő tanulmányai sok gazdaságpolitikai vitában és elemzésben szolgálnak viszonyítási pontként. Az alapítványi formában működő szervezetet 1971-ben alapították Genfben, felügyeletét a svájci szövetségi kormány látja el. Szervezete nem kötődik nemzeti vagy politikai érdekcsoportokhoz. (Wikipédia)

FÓKUSZBAN

egészségügy és az alapfokú oktatás, illetve a makrogazdasági környezet – olvasható az Origo összegzésében, a Vállalkozói negyeden. A javuló egészségügyi és alapfokú oktatási pilléren belül a tuberkulózis előfordulásában, a várható élettartamban, de leginkább az általános iskolai képzésben részt vevők arányában javult az ország helyezése (89,7 százalékról 92,4 százalékra nőtt a részvétel, így a helyezés a 98. helyről a 81. helyre javult). Papíron a legnagyobbat a költségvetési hiányon javított Magyarország, a 77. helyről a 13. helyre ugrott előre. Mint ismert, ez leginkább annak köszönhető, hogy a magán-nyugdíjpénztári vagyon államosítását is beszámították, így jelentős többlet született. Az egyszeri nyugdíjvagyton nélkül viszont 5,2 százalékos hiány született volna, és a magyar helyezés se lett volna ennyire előkelő. A makromutatókon belül valódi javulás a megtakarítási ráta növekedésében volt.

Az intézményi környezetet vizsgáló pilléren belül több mutatóban is súlyosan visszaesett Magyarország. Ilyen a tulajdonjog (66.-ról 93.-ra), a bírói függetlenség (64.-ről 72.-re), a hivatalnokok részrehajlása (85.-ről 107.-re), a vitarendezés (91.-ről 117.-re) és a szabályok megsértése (a 119.-ről a 135.-re), a jogi környezet hatékonysága. Jelentősen romlott Magyarország helyzete a kormánypolitika átláthatóságában, itt a 81. helyről a 115. helyre csúszott az ország. Az infrastruktúra pilléren belül az összes részmutatóban lejjebb került a rangsorban Magyarország, ezen belül is a legnagyobb visszaesés a légi közlekedésen belül történt, ahol a 66. helyről a 91. helyre esett. A Nemzetgazdasági Minisztérium úgy

MAGYAR PARTNER: A KOPINT-TÁRKI

A WEF minden év őszén közzéteszi a világ gazdaságainak versenyképességi rangsorát, amely referenciaként szolgál a tudományos és az üzleti világ számára. Idén a világ 133 országának teljesítményét értékelt. A rangsor alapját egyrészt standard makrogazdasági-társadalmi statisztikák, másrészt egy – minden országban azonos módszertan szerint készült – felmérés adatai képezik. A felméréseket az egyes országok vezető kutatóintézetei, egyetemei készítik, a Világ gazdasági Fórum magyarországi partnerintézete a Kopint-Tárki. Az adatfelvétel során a megkérdezett vállalati vezetők 1-től 7-ig terjedő skálán értékeli a versenyképesség valamennyi lényeges elemét (általános gazdasági környezet, közintézmények működése, infrastruktúra, innováció, pénzügyi intézmények, versenykörnyezet, vállalati működés, oktatás és humán tőke, korrupció és üzleti etika, idegenforgalom, környezeti állapot, egészségügy). (HVG Archivum)

kommentálta a listát, hogy Magyarország pozíciójának változása a WEF versenyképességi rangsorában jól mutatja: az elmúlt két év pénzügyi konszolidációja áldozatokkal járt ugyan, de sikeres volt. A tárca közleményében ismertette: a magyar gazdaságpolitika számára az elmúlt két év legfontosabb célja az volt, hogy a 2010-ben örökölt, fenntarthatatlan pénzügyi-makrogazdasági egyensúlyzavart megállítsa és megfordítsa, és az azóta is egyre súlyosbodó európai adósságválság hullámai között is konszolidálja a magyar államháztartást.

A WEF versenyképességi rangsora azt mutatja, hogy az elmúlt két év pénzügyi konszolidációja nemzetközi összehasonlításban is kiemelkedően sikeres volt: a rangsor makrogazdasági környezetet értékelő pilléren belül Magyarország 23. helyet, a tavalyi 67.-ről a 44. helyre ugrott előre – írta közleményében az NGM. A javulásban meghatározó szerepet játszott az államháztartási egyenleg javulása, a megtakarítások bővülése és az infláció csökkenése.

A romló európai konjunktúra időszakában a pénzügyi konszolidáció áldozatokkal járt a vállalati szektorban. Ezt tükrözi, hogy a makrogazdasági környezet (a WEF rangsorában statisztikai adatok alapján kalkulált) javulása ellenére a rangsor véleményalapú – vállalatvezetők megkérdezésén alapuló – indikátorai esetében Magyarország relatív pozíciója nem javult – alapította meg a nemzetgazdasági tárca, amely szerint ez egy átmeneti időszak. Az eddig végrehajtott reformok eredményei az NGM szerint a következő években lesznek igazán érezhetőek, és amikor a reformok beérnek, a pénzügyi konszolidáció mellett a növekedés is megmutatkozik majd.

„E válságot nem mi okoztuk, és nem mi tartjuk életben. Míg pár éve úgy tűnhetett, hogy az unió mindenre megoldás, most úgy látszik, hogy inkább a probléma forrása... Mi, magyarok, az eurozóna válsága miatt nem tudunk előrehaladni. Amiben előre tudtunk haladni, ott tudatosan másképp és mást csináltunk, mint azok, akik a válságot okozták.”

Orbán Viktor, miniszterelnök

Körkérdés: Hogyan javítaná Magyarország versenyképességét?

Nem kell feltalálni a spanyolviaszt – ez derül ki az MGYOSZ három alelnökének véleményéből. Távlatos gondolkodással, a presztízsbetűzés helyett a gazdaság növekedését felpörgető fejlesztésekkel, kiszámítható, megfontolt törvényalkotással, a vállalkozási terhek csökkentésével, a korrupció visszaszorításával lassan, de biztosan növelhető az ország versenyképessége.

A korrupció gyengíti a versenyképességet

Kelemen Géza,
a Controll Kft. ügyvezető igazgatója,
az MGYOSZ alelnöke

„Talán a legkártékonyabb a korrupció társadalomra gyakorolt hatása. Megkérdőjeleződnek a tradicionális értékek, a morál, a tisztesség, növekszik a bizalmatlanság, erősödik az önzés, hiteltelenné válik a vezetés, a politika.”

Kelemen Géza

A versenyképesség nagyon komplex dolog, rengeteg aspektusa van, ennek javítása számtalan területen igényel összetett és összehangolt fejlesztést, javítást (oktatás, innováció, gazdaságélénkítés, nemzetközi bizalom, üzleti bizalom, kiszámíthatóság, stabilitás stb.). Három területet emelnék ki. Első a korrupció. Meggyőződésem, hogy ez a magyar gazdaság, a társadalom első számú közellensége, de nemcsak most, hanem így volt ez már a Németh-kormány időszakától kezdve az Antall-kormányon át egészen a mai napig. Ha ez megszűnne... Tudom, hogy ezt könnyű kimondani, a megvalósítás azonban húsz éve nem sikerült. Sőt! A korrupció ma már professzionális szinten, „törvényesen” és „átláthatóan” működik. Pár évvel ezelőtt a Közbeszerzések Tanácsa végzett egy felmérést, aminek egyik végkövetkeztetése, hogy önmagában a korrupció is sok közvetlen kárt okoz a gazdaságnak, de a tovagyrúzó hatás talán még súlyosabb.

A korrupció közvetlen hatása egyértelmű:

drágítja a folyamatokat, gyengébb lesz a teljesítmény, közvetett hatása pedig, hogy gyengül a versenyképesség. Az üzletszerzéseket a teljesítmény helyett a kapcsolati tőke határozza meg. Mivel a bizalmi pozícióban lévő szállító nem kényszerül a szerződés optimális teljesítésére, nincs garancia a minőségre vagy a hatékonyságra. Ráadásul a döntéshozatalnál előnyben részesítik a nagy értékű beruházásokat a kisebb értékű, de gyakran célszerűbb projektekkel, felújításokkal szemben. A nagyobb üzleteken ugyanis „hatékonyabb” a korrupció. Becslések szerint az egymásra épülő hatásmechanizmus 1000–1200 milliárdos kárt okoz az országnak évente, ami a rendszerváltás óta eltelt időszakra vetítve megközelíti az ország egy egész évnyi nemzeti össztermékét, de bizonyosan nagyobb, mint az ország hitelállománya. Mégis talán a legkártékonyabb a korrupció társadalomra gyakorolt hatása. Megkérdőjeleződnek a tradicionális értékek, a morál, a tisztesség, növekszik a bizalmatlanság, erősödik az önzés, hiteltelenné válik a vezetés, a politika.

Ugyancsak károsnak tartom az európai uniós források felhasználásának struktúráját. Ez eredetileg azt a célt szolgálta volna, hogy a versenyhátrányban lévő országok kicsit behozzanak lemaradásukból, felzárkózzanak. Ehhez képest sok esetben presztízis- és hangulatjavító beruházásokra fordították, ami a későbbiekben ráadásul még fenntartási gondokat is jelent. A rendelkezésre álló összes forrás töredéke az, amit valódi gazdaságélénkítő támogatásként használtak fel.

Harmadikként hadd említsem a szabályozási környezetet. Mind a prosperáló, működő, mind az induló vállalkozásoknak sokszor kell megküzdniük bonyolult, esetlegesen önellentmondást is tartalmazó, néha ésszerűtlen szabályozásokkal (nemritkán brüsszeli hátszéllel), melyek rengeteg energiát, többletráfördítást igényelnek, és ténylegesen kizárólag a jogkövető magatartást tanúsítókat sújtják, míg a fekete- és szürke-

azdaság szereplői „vigan ellébecolnak”, holott a szabályozó környezet alapvető feladata éppen ezek megfékezése lenne. A gazdaság ilyen közegben csak kínlódva tud működni, nem pedig erősödni, fejlődni. Egy korszerű gazdaságban a kormány megszabja a kereteket, azokat ke-

ményen betartatja, ellenőríz, s lesújt, ha valaki megszegi az egyértelmű, logikus, racionális szabályokat, de ezen túl békén hagyja az üzletet. Akkor már tényleg csak a gazdaság szereplőinek tehetségén, munkáján múlik, tudnak-e boldogulni, vagy sem.

Közösen kialakított stratégiák kellenek

Niklai Ákos,
a Kárpátia Étterem Kft. ügyvezető igazgatója,
az MGYOSZ alelnöke

„Fontos lenne a Magyarországról külföldön kialakult negatív kép, az országimázs javítása.

Ez nemcsak a kormány, hanem az egész társadalom komplex feladata.”

Niklai Ákos

Bár a korábbi években is volt néhány fenntartásom az adatgyűjtés, a vélemények gyűjtésének módszertanával, mégis sajnálatosnak tartom Magyarország pozíciójának romlását a World Economic Forum ranglistáján a néhány évvel ezelőtti helyzetéhez képest.

De azért nem vagyunk reménytelen helyzetben, s azt hiszem, van esélyünk arra, hogy ez a kedvezőtlen kép újra előnyössé váljék. Ha megfelelő lépéseket teszünk.

A legfontosabb teendők – szerintem – a következők lennének:

1. Fontos lenne a Magyarországról külföldön kialakult negatív kép, az országimázs javítása. Ez nemcsak a kormány, hanem az egész társadalom komplex feladata. (Már a francia turisztikai szakemberek is képezik a lakosságot vélt arroganciájuk, a róluk kialakult negatív kép csökkentése érdekében.)
2. Érdemes lenne lassítani a törvényhozási tempót, mert a sok változás nehezen követhető.

3. Infrastruktúrában jelentősen javítanám a vasúti közlekedést, valamint nemcsak a piac önszabályozására bízom a Malév pótlását, ugyanis a magas költségű üzleti és kongresszusi turisták elfordulhatnak Magyarországtól. Számukra a jelenlegi fapados megoldások nem megfelelőek, és a nagy légitársaságok nem minden desztinációból pótolták a kiesést.

4. Az oktatás minden szintjén jelentős minőségi változásra, a piaci igényekhez jobb alkalmazkodásra van szükség.

5. A lakosság nyelvtudásának jelentős emelése.

6. A munkaerő-piaci hatékonyságunkat – az elmúlt időszak javulása ellenére – tovább kell erősíteni, hogy piaci versenyképességünk javuljon.

7. Makrogazdasági célok mellett a kormányzat és az ágazatok által közösen megfogalmazott ágazati stratégiák kialakítását és annak alkalmazását is fontosnak tartom, már csak azért is, mert az egyes ágazatok versenyképességi gondjai eltérőek, és ezek eltérő megoldásokat igényelnek. Egyébként is az ágazatok, sőt az ország versenyképessége a vállalkozások versenyképességére épül.

8. A társadalom egészségügyi állapotának javítása.

9. Vállalkozások adó- és járulékkerheinek jelentős csökkentése, kiszámítható adórendszert. Itt veszélyes lehet az emelkedő önkormányzati adóterhelés.

10. Az export és a beutazó turizmus szempontjából is fontos a forintgyengülés (bár nyilván vannak ennek negatív hatásai is más területen), különösen a gazdasági növekedés beindulásáig.

11. Vállalatok, fejlesztések banki finanszírozásának beindítása, mindez kitermelhető kamatok mellett.

Haladó konzervativizmust, ésszerű demokráciát

Szentpéteri István,
a Magyar Klaszterek Szövetségének elnöke,
az MGYOSZ alelnöke

Véleményem szerint a napi/havi/évi rendszerességgel megjelenő statisztikai adatok nem többek, mint a még mindig tartó gazdasági válság pillanatfelvételei. Mint adatok a velük foglalatosságnak – bízom benne – tisztas jövedelmet biztosítanak, de a gazdasági élet szereplőinek információt, segítséget a jövő kialakítására nézve szinte semmit nem adnak. Jómagam nem bízom a gazdasági folyamatok és ezáltal a statisztikai adatok rövid vagy középtávú javulásában mindaddig, amíg nem tudunk felvázolni itt, Európában vagy a világ egyéb, válság sújtotta területein egy jövőbe vezető utat. Ha sikerül ilyen találni, még az is csak a kezdet, mert azon az úton majd haladni kell, még akkor is, ha úgy érezzük, hogy az ismeretlenbe visz. Napjainkban sajnos a politika és a gazdasági élet résztvevőinek jelentős

része egyfajta csórlátással csak a következő métereket látja, és így természetesen nem vehetik észre a távolban az egyre közeledő szakadékokat. Megoldást a jövőre nézve csak a problémákon történő egyfajta felülemelkedéssel, távolba tekintéssel és innovatív gondolkodással találhatunk.

A Magyar Klaszterek Szövetsége ezt teszi. Feladva napi gondjainkat megpróbálunk jövőt építeni, természetesen a lehetőségeink határain belül, úgynevezett „gazdasági kislabori kísérletekben” keresünk hatékony megoldásokat a munkahelyteremtés és gazdaságfejlesztés területén. Megpróbáljuk használni a jelen lehetőségeit, erősségeit, és beépíteni egy általunk elképzelt, felvázolt jövőképbe. Új fogalmakat alkotunk, melyek köré csoportosítva keressük a megoldásokat.

Itt szeretnék megemlíteni két, társadalmilag esetleg használható, illetve elgondolkodtató fogalmat: a „haladó konzervativizmus” és az „ésszerű demokrácia” fogalmát, melynek bővebb kifejtésére most helyszűke miatt nincs lehetőségem, de többünk véleménye szerint a mai folyamatokban történő alkalmazásuk a gazdaság fejlesztése szempontjából hasznos lehet.

Tudom, hogy az általam közölt gondolatok egy része egyszerűnek és talán nem akadémikusnak tűnik, illetve a későbbiekben bővebb magyarázatra szorul, de... Mi elkezdjük, gondolkodunk, és dolgozunk a „jövön”, és mindenkit szeretettel várunk, aki ezen munkában részt kíván venni.

Mindenki, aki napjainkban nem a jövőn gondolkodik, és nem képes felülemelkedni saját valós vagy vélt problémáin, nem tesz egyebet, mint kedvenc ebe, s kvázi bioerőmű által kibocsátott anyagon követ el könnyű testi sértést.

„Napjainkban sajnos a politika és a gazdasági élet résztvevőinek jelentős része egyfajta csórlátással csak a következő métereket látja, és így természetesen nem vehetik észre a távolban az egyre közeledő szakadékokat.”

Szentpéteri István

„Az elmúlt két esztendőben sikerült megőrizni a kormány és az állam cselekvőképességét, az ország politikai stabilitását. Ez egyértelműen köszönhető annak, hogy a pénzügyi konszolidáció oltárán nem áldoztuk fel a munkahelyeket.”

Matolcsy György nemzetgazdasági miniszter

Wekerle Terv: vízió a Kárpát-medence növekedéséről

„A magyar gazdaság Kárpát-medencei léptékű növekedési stratégiája” címet viseli a Nemzetgazdasági Minisztérium nemrégiben közzétett koncepciója, melyet Wekerle Sándor egykori pénzügyminiszterről neveztek el. A dokumentum szerint a válság után a növekedés súlypontja nyugatról keletre helyeződik át, ez történelmi esélyt nyújt a térségnek. Elsődleges stratégiai célja a magyarországi vállalkozások Kárpát-medencei pozícióinak erősítése.

KI VOLT WEKERLE SÁNDOR?

Wekerle Sándor (1848–1921) politikus, háromszor miniszterelnök, a Magyar Tudományos Akadémia tagja. Württembergi eredetű móri családból származott, amelynek II. József adott nemességét. 1892. november 17-étől 1895. január 14-éig volt először miniszterelnök, majd 1906. április 8-ától 1910. január 17-éig másodsor. 1917. augusztus 20-ától 1918. október 30-áig h harmadszor vezette a kormányt. Nevéhez fűződik az aranyvaluta bevezetése 1892-ben. Első miniszterelnöksége idején hozta meg az országgyűlés az úgynevezett egyház-politikai törvényeket. Wekerle a kötelező polgári házasságra vonatkozó törvényjavaslat elutasítása miatt nyújtotta be lemondását. Harmadik kormánya 1917. augusztus 20-án alakult, már az Osztrák–Magyar Monarchia szétesésének időszakában működött. Nevéhez fűződik Kispeszt városrészének, a Wekerletelepeknek a létrehozása. (Wikipédia)

A nemrégiben közzétett anyag szerint „a Wekerle Terv a magyar kormány Kárpát-medencei térséget érintő stratégiai szintű gazdaságfejlesztési dokumentuma, amelynek célja a magyar gazdaság makroregionális léptékű célkitűzéseinek meghatározása és az e célok elérését szolgáló partnerségi, intézményi és finanszírozási keretfeltételek kijelölése”. Emellett a Wekerle Terv céljai bekerültek a már korábban kiadott Nagy Reformkönyvbe, és szerves részét képezik a Magyar Növekedési Tervnek is, bár utóbbiból lehet, hogy lesz még egy. A Wekerle Terv egyébként nem pénzt akart eredetileg osztani, hanem a hálózatosodást segíteni a régióban. A 25 oldalas dokumentum szerint a válság után a növekedés súlypontja nyugatról keletre helyeződik át, ami esélyt nyújt a térségnek, ezért szorosabb gazdasági integráció és együttműködés szükséges. A nemzetgazdasági tárca anyaga azt vetíti előre, hogy 2020-ra a Kárpát-medencei gazdasági tér integrációja eléri a nyugat-európaiat.

A dokumentum szerint a Magyarországgal szomszédos országok – kivéve Ausztriát és Ukrajna Kárpátokon túli területeit – közel azonos fejlettségi szinten vannak és hasonló problémákkal küzdenek. A Wekerle Terv 2020-ra azzal számol, hogy a térség államai a nyugat-európai országok gazdasági szintjét elérik. A terv fő stratégiai célként a kis- és közepes vállalkozások megerősítését tűzte ki, ami a munkahelyteremtés és az exportteljesítmény fokozását jelenti majd. Azaz képessé kell tenni ezeket a cégeket a külpiacokon való megjelenésre és helytállásra. Ennek érdekében két támogató célt határoztak meg, melyek minden területen megkönnyítik a vállalkozások közötti, határon átvélő kapcsolatépítést: ilyen a térségi infrastruktúra összehangolása, valamint az egységes munkaerőpiac megteremtése.

A tervezet öt ágazatot jelöl meg lehetséges kitörési pontként: a jármű- és gépipart, az élelmiszer-gazdaságot, a turizmust és az egészségipart, a zöldgazdaságot, valamint

a kreatív ipart és az infokommunikációt. A kormány azért is tartja fontosnak a medencén belüli együttműködést, mert a mostani terv érvelése szerint „egy sor tanulmány és elemzés mutat rá, hogy a válság utáni világban a gazdasági növekedés Európán belüli súlypontja nyugatról Közép-Európára helyeződik át”. „A térség történelmi esélyt kaphat arra, hogy egyszerre legyen a munkaalapon dinamikus fejlődő ázsiai térség és az innovációvezérelt észak-nyugat-európai fejlődési térség találkozási pontja” – állapítja meg a Wekerle Terv. A terv összefoglalja a térség országainak közös pontjait, így megemlíti a hasonló történelmi tapasztalatot, a közel azonos fejlettségi szintet és a közös jelenbeli problémákat is. „A térségbeli országok hasonló helyzetben vannak, valamennyiükre jellemző a külső gazdasági hatásoknak való erős kitettség, az elmúlt évtizedben gyorsan növekvő külső adósság és a szükségessé váló strukturális alkalmazkodási lépések által keltett társadalmi feszültségek” – olvasható az anyagban, amely azt is megállapítja, hogy a térség gazdasági teljesítménye az EU 3 százalékával egyenlő.

„A térség minden országa tőke- és tudásimportra szorul, és ezt az importot alapvetően az EU magországaitól szerezhetik be. Jellemző rájuk továbbá az alacsony jövedelem és a kicsi piacméret, egy ilyen soknyelvű, eltérő szabályozásokkal rendelkező kis piacon pedig igen magasak a piacra lépéssel kapcsolatos tranzakciós költségek” – áll a dokumentumban.

Az új terv elsődleges célja „a magyar gazdaság növekedési érdekeinek szolgálata azáltal, hogy hozzájárul annak Kárpát-medencén belüli pozícióinak erősödéséhez”. Ennek érdekében partneri viszonyra, valamint közösen támogatható és megvalósítható gazdaságfejlesztési programokra van szükség.

„A Wekerle Terv nyomán végrehajtott intézkedések által 2020-ra egy olyan Kárpát-medencei gazdasági teret képzelünk el, amelyben a térség országai a nyugat-európai országok gazdasági integrációjának szintjét elérik.” (Index, MTI)

MEGJELENT!

Az MGYOSZ hosszú évek gyakorlatához híven ismét megjelenteti közkedvelt Munka törvénykönyve kiadványát, mely már az új, 2012 júliusában hatályba lépő kódex alkalmazására készíti fel a munkáltatókat.

A könyv gyakorló szakemberek közreműködésével, kifejezetten a munkaadók szemszögéből dolgozza fel a vállalatirányítás egyik legfontosabb jogszabálygyűjteményét. Célja megkönnyíteni az új szabályozásra való átállást, praktikus összehasonlításokon és tematikus összefoglalásokon keresztül segíteni az alkalmazást.

A kiadvány a már megszokott, törvényszöveggel egységes keretbe foglalt szerkezetben, közérthető és a mindennapi munkában könnyen használható megfogalmazással átfogó értelmezést is ad, ahogy azt az elmúlt közel egy évtizedben már megszokhatták.

Egyedi ajánlatként az MGYOSZ vállalja, hogy a könyvet megrendelők számára az átmeneti rendelkezések és a könyv következő kiadásáig hatályba lépő módosítások magyarázatait díjmentes kiegészítésként megküldi.

Szerzők:

Bálint Adrienn, az MGYOSZ szociális és munkaügyekért felelős igazgatója
és dr. Lórodi László ügyvéd, munkajogász

A könyv ára: 9800 Ft + áfa/db (+ postaköltség)

MGYOSZ-tagoknak: 8300 Ft + áfa/db (+ postaköltség)

A megrendelőlap letölthető a www.mgyosz.hu oldal Hírek rovatában, illetve igényelhető és visszaküldendő az mkatalin@mgysz.hu e-mail címen.

AZ EXPORTÁLÓKNAK JOBBAN MEGY

Vegyes képet mutat a gépipari-energetikai vállalatok helyzete – derül ki a MAGEOSZ két vezetőjével folytatott beszélgetésből. Az exportálóknak most is jobban megy, a hazai piacra dolgozók viszont kínlódnak. Folytatjuk az MGYOSZ tagszervezeteinek bemutatását.

Deák László, a MAGEOSZ elnöke, az Alstom Hungária Zrt. vezérigazgatója

ÖNKÉNTES EGYESÜLÉS

A Magyar Gépipari és Energetikai Országos Szövetség (MAGEOSZ) a Magyar Gépgyártók Országos Szövetsége (alapítva: 1991. január 21.) és az Energetikai Berendezésgyártók Szövetsége (alapítva: 1993. december 3.) tagvállalatai által 2007. december 12-én, önkéntes alapon – jogutódlással – létrehozott civil szakmai szervezet. Tagja a Gépipari Ágazati Párbeszéd Bizottság munkaadói oldalának. Társult tagjai több más érdek-képviseleti szervezetnek, így például a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének is.

Magyar Gyáripár: *Hogy megy a szövetségnek? Tudják kezelni a válságot? – kérdéseinkre a Magyar Gépipari és Energetikai Országos Szövetség (MAGEOSZ) elnöke, Deák László és főtítkára, Vadnai Gábor válaszolt.*

Deák László: Úgy két éve vettük át a szövetség vezetését, s ambiciózus célokat tűztünk magunk elé. Például azt, hogy az akkori veszteséges működést megszüntetve önfinanszírozóvá tegyük a szervezetet, s hogy lassan, de biztosan növeljük tagjaink létszámát. Akkor valamivel több mint 20 tagunk volt, most 40 fölött járunk. Mindkét cél teljesült hát, mehetünk tovább.

Vadnai Gábor: Amolyan nemzetközi minták szerinti ernyőszervezetté szeretnénk a MAGEOSZ-t alakítani, tehát egy olyan szakmai közösséggé, amelyben az ágazathoz tartozó nagyvállalatokon túl a kis- és középvállalatoknak érdemes taggá válni, mert a tagdíjért cserébe olyan lehetőségekhez és szolgáltatásokhoz juthatnak, amelyek cégük hosszú távú eredményes működéséhez nyújthatnak segítséget és támogatást.

MGY: *Miért érdemes a gépipari és energetikai vállalatoknak belépniük a szervezetbe?*

DL: Minden cég igényli a szakmai párbeszédet. Szeret valahová tartozni, hozzá hasonlókkal megvitatni az aktuális gazdasági-szakmai prob-

lémákat. Mi ezt a terepet kínáljuk tagjainknak. Ezenkívül törekszünk arra, hogy a nekünk fontos kormányzati szervekkel jó munkakapcsolatunk legyen – a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal, a Nemzetgazdasági Minisztériummal vagy éppen a Nemzeti Külgazdasági Hivatallal –, ez ki is alakult, így jó határfokkal tudunk a megfelelő helyeken szakmailag lobbizni. Most rendezzük a nemzetközi kapcsolatokat is, több szervezetben leszünk tagok, így a szükséges információk onnan is első kézből állnak majd rendelkezésünkre.

MGY: *Milyen problémák kerülnek a felszínre egy-egy szakmai találkozón?*

DL: Nem tudok semmi rendkívüli, csak ránk jellemző gondról beszámolni. De mégis jó meghallgatni egymást, hogy például ki milyen válságkezelő intézkedéseket tett. Még a jól menő exportálóknak is több a gondja manapság, mint pár évvel ezelőtt. Ők azt mondják, érezhetően veszített Magyarország a vonzerejéből. Nem politikai okokra hivatkoznak, hanem versenyképességi bajokra. Például arra, hogy a térségben nálunk a legmagasabbak az energiaárak, s ez egy feldolgozott termék költségszerkezetét előnytelenül befolyásolja. Mi mindent a szakképzett s nem túl magasan fizetett szakemberekkel akarunk ellensúlyozni, de ez nem megy. Aztán szóba kerül sokszor a szállítási infrastruktúra. A közúti szállítás rendben van, jók a lehetőségeink,

de a vasúti és vízi lehetőségekben nagyon lemaradtunk. Ezek a tényezők egy vállalat piaci lehetőségeit is befolyásolják.

MGY: *Hogyan? Nem exportálnak, inkább itthon adnak el?*

DL: A magyar piac nagyon beszűkült. Ha nincsenek beruházások, fejlesztések például a magyar energetikában, akkor a gépipar termékeire is csak korlátozottan van szükség. Ha az energiafelhasználásban az ország nem növeli a megújuló források arányát, például nem épít biomassza-erőműveket, akkor az megint csak nem ösztönzi a magyar gépipart. Versenyhátrányba kerülünk, hiszen ki vagyunk szolgáltatva a túl magas áron érkező orosz gáznak. Ráadásul a villamos energia importja aránytalanul olcsó, ami azt is jelentheti, hogy az ezt előállító magyar erőművek nem tudnak megélni, vissza fognak fejlődni, bezárnak. Egy bezárt erőmű nem ad munkát az embereknek, nem fizetnek adót a bezárt erőművek, és a magyarországi energia-előállításból származó profit nem itt forgatódik vissza a további fejlesztésekbe.

MGY: *Van erre a problémára megoldása a szövetségnek? Végül is nemcsak a gépipart, hanem az energetikai vállalatokat is képviselik...*

DL: Nyilvánvalóan komplexen kell elemezni a problémát. A megújuló energiát most drágának mondják – s ez első ránézésre igaz is –, ám ha végiggondoljuk az előállítás folyamatát, akkor találhatunk olyan társadalmi-gazdasági tényezőt, amely más megvilágításba helyezi a költséget. A megújuló energiához szükséges növényeket vidéken, akár nagy szárazság idején is meg lehet termelni, ami egyrészt növeli az adott gazda bevételét, másrészt az adott

faluban is bevételt teremt, az adóból egyéb szolgáltatásokat lehet finanszírozni, közmunkát teremt, importkiváltást jelent. S ha emellett lehetővé válna, hogy kis energiatermelő egységek jöjjenek létre, vagyis a megtermelt energiát nem kellene egy „nagy közös” elosztórendszerbe áramoltatni s onnan újraosztani, akkor az ár is csökkenhetne. A jelenlegi elosztási gyakorlat jó volt 20-30 éve, de már más lenne a korszerű megoldás. Ennek végiggondolásában, kialakításában szívesen részt venne szövetségünk.

MGY: *És mi a helyzet a gépjárműgyártóknál? Az ő kilátásaik jobbakké?*

DL: Vegyes a kép, de ez igaz az energetikában is. Nálunk elektronikai tagvállalatok is vannak, ott most is jól megy az üzlet. A tudást értékeli, elismeri a piac. Azoknál a gépipari cégeknél sincs gond, ahol sikerült megőrizni az exportot. Ám aki itthoni megrendelésekre számított, mondván, többévi válság után most már ideje lenne a trendfordulónak, az csalódott: itthon nincs megrendelés, nincs beruházás. Tehát hosszabb távon mindenképpen célszerű – már aki teheti – a belföldi megrendelések mellé külföldi vevőt is szerezni. Ehhez azonban nagyobb hozzáadott értékű termék kell, vagy legalábbis egy olyan nagy megrendelő, akinek be lehet szállítani. Egyébként külföldön is megfigyelhető, hogy a mérnöki tudás egyre értékesebb, mert ott is hiány van ezekből a szakemberekből. Ezért én a magyar műszaki egyetemeknek azt is tanácsolnám, próbáljanak külföldi diákokat idevonzani, hátha tetszene a fiataloknak, hogy nálunk tanulhatnak. Az egyetemeken ez olyan bevételi forrás lehet, amiből a magyar diákoknak extra ösztöndíjjal lehet vonzóbbá tenni a mérnöki tanulmányokat.

A SZÖVETSÉG CÉLJA

A MAGEOSZ az energetikai, gépipari, tervező, gyártó, szerelő vállalatok, gyárak, szolgáltató vállalkozások, intézmények és más civil szervezetek számára kíván segítséget nyújtani elsődlegesen a szakmai érdekképviselet, érdekegyeztetés, továbbá az innovatív ötletek, projektek, elképzelések megvalósításában. Segíti a tagvállalatok piacra jutását, erősödését, információhoz való hozzáférést, a hazai és nemzetközi törvény- és szabványharmonizáció alakítását. Segíteni kívánja a piaci, üzleti információk és kapcsolatok átadását tagvállalatai részére. Ösztönözni kívánja a hazai gazdasági rendszer továbbfejlesztését.

NAGYÍTÓ

MGY: *Mérnökhány nemcsak külföldön van, hanem nálunk is. Ezt még súlyosbítja, hogy aki teheti, saját magát „exportálja”, magasabb jövedelemért...*

DL: Ha valaki azért megy külföldre, mert itthon nem talál munkát, az jól teszi. Az is helyesen cselekszik, aki kinti keresetéből utal haza, hogy fedezze például az adósságát. Ez felfogható az ország szempontjából egyfajta „tőkeimportnak”, ami jól jöhet az országnak.

VG: Ugyanakkor azok is külföldre mennek a jobb munkalehetőségek és nagyobb jövedelem reményében, akikre itthon is szükség lenne! Éppen ezért próbálkozik most a kormány különféle rendeleti eszközökkel megoldást találni erre a nyilvánvaló problémára. Arra nincs garancia, hogy aki kimegy, az hamarosan vissza is jön, vagy hazautalja jövedelme egy részét. Tehát a külföldi munkának vannak előnyei – tapasztalatszerzés, nyelvtudás erősítése, világlátás –, de hátulütői is, ami például az egyre nagyobb orvoshiányban vagy a mi esetünkben a várható fellendülés-kor a CNC-kezelők, hegesztők szakmunkások, szakmérnökök hiányában lesz esetleg tetten érhető.

DL: Ez is igaz, ezért én teljes szívvel csak azok külföldre távozását tudom támogatni, akik itthon munkanélküliek. Viszont a diplomások itthoni boldogulását minden módon támogatni kellene. Ebben és a gazdasági adottságok javításában is segítene, ha például a vi-segrádi négy szorosabban együttműködne...

MGY: *Úgy véli, hogy Csehország, Lengyelország,*

TAGSZERVEZETEK

Vállalati tagok mellett néhány szakmai szervezet is a MAGEOSZ tagja. Így a Magyar Acél- és Fémkereskedők Egyesülete, a Magyar Acél-szerkezeti Szövetség, a Magyar Hegesztéstechnikai és Anyagvizsgálati Egyesülés, a Magyar Ingatlan-gazdálkodók Szövetsége, a Magyar Külgazdasági Szövetség, a Magyar Járműalkatrészgyártók Országos Szövetsége, a Mezőgépgyártók Országos Szövetsége, a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés.

Magyarország és Szlovákia képes lenne most, a válságban összefogni?! Ez még „békeidőkben” se nagyon sikerül...

DL: Talán éppen a válság ébresztheti rá ezeket az országokat, hogy az Európai Unió nagy országai mellett összefogva képesek lennének hasonló nagyságrendet felmutatni piacban, termelésben, s ezzel vonzó alternatívát teremteni a befektetőknek...

MGY: *Lengyelország most sem kicsi, s a fejlődéssel sincs olyan gondja, mint nekünk...*

DL: Ez igaz. Van azonban más baja, például az infrastrukturális lemaradásban. Én azért néhány szakértőt ráállítanék erre a témára, hogy vizsgálják meg, milyen kölcsönös előnyök származnának az összefogásból. Biztos vagyok benne, hogy több lenne a haszon, mint amennyi energiát befektetnénk ennek megvalósításába.

MGY: *Mit gondolnak: a magyar gazdasági kormányzatnak tetszene ez az ötlet? Hiszen még az országon belüli együttműködés se mondható optimálisnak...*

VG: Meg kellene próbálni... A magyar gazdaságpolitikától egyébként most leginkább azt várják a vállalatok, hogy teremtsen meg a kiszámíthatóság, a hosszú távú fejlesztés feltételeit. Egy komoly beruházásba nem lehet úgy belekezdeni, hogy folyamatosan változik minden, s nem csak a válság miatt. Nem az a baj, hogy krízis van – illetve ez rossz, de ezzel számolni lehet –, hanem, hogy nem lehet kiszámítani, mit lép a kormány. Talán ezzel is magyarázha-

„A magyar gazdaságpolitikától most leginkább azt várják a vállalatok, hogy teremtsen meg a kiszámíthatóság, a hosszú távú fejlesztés feltételeit”

Vadnai Gábor, a MAGEOSZ főtitkára

tó, hogy kiszáradt a hitelpiac is: ha nincs kölcsön, miből lenne fejlesztés, gyártás?! És még egy lényeges elem: a bizonytalanság hatására mindenki bizalmatlanná is válik, ami nem kedvez a jövőre tervezett fejlesztéseknek.

DL: Ez igaz az európai uniós pénzekből megvalósuló fejlesztésekre is. A jó tapasztalatok mellett több rossz is előfordult, így mindenki túlzottan óvatossá vált, ami azt eredményezheti, hogy nem tudjuk felhasználni a Magyarországnak szánt uniós forrásokat. Tehát van itt teendő bőven, szakmai szövetségeknek, kormányoknak egyaránt. Addig nyújtózkodj, míg a takaród ér – tartja a mondás. A gazdaságban ezt a takarót exporttal lehetne meghosszabbítani, ahhoz pedig finanszírozó is kellene. Mi úgy gondoljuk, a jövő évtől kicsit javul a helyzet, s akkor talán fejleszteni is fognak a cégek, jó lenne ezt felkészülten fogadni.

MGY: *Mire alapozzák ezt az optimizmust?*

DL: Ha felgyorsul a döntési folyamat, több EU-forrást lehet megfelelő helyekre juttatni. A gyorsításra van kormányzati szándék, az a fontos, hogy legyenek olyanok, akik mernek is dönteni. Most mintha mindenki félne attól, hogy rosszul fog dönteni, ezért inkább halogatja az állásfoglalást.

MGY: *A MAGEOSZ a Munkaadók és Gyáriparosok Országos Szövetségének tagszervezete. Mit várnak az MGYOSZ-tól?*

DL: Azt, amit tőlünk is várnak a tagok: erőteljes érdekérvényesítést. Látszódnak, hogy létezik, dolgozik a szervezet, s hogy el is tud valamit

érni. Nálunk is mindig azt kérdezik a tagok: mit kapok a tagdíjért cserébe? Aktatologatást, almunkát nem kérnek.

VG: Erősödést szeretnénk. Válságban különösen fontos, hogy a munkaadókat képviselő szervezet aktív, határozott legyen, egyértelmű véleménnyel, hogy odafigyeljenek rá a döntéshozók.

MGY: *A MAGEOSZ-nál ez már jól működik?*

DL: Nem, de egyre jobban megy. Nekünk először rendezni kellett a sorainkat, egységesíteni a szervezetet, hiszen két önálló szövetségből – gépipari és energetikai – jött létre. De már ott tartunk, hogy nemzetközi szakmai szervezetek tagjai is leszünk. Az ORGALIME az egyik legnagyobb európai gépipari szakmai szervezet, novembertől mi is bent leszünk. Ez 22 európai ország 34 tagszövetségével működik. Remek szakmai terep saját munka nemzetközi tudással való megalapozásához, amiből remélhetőleg a tagok fognak a legtöbbet profitálni.

VG: Arról nem beszélve, hogy például ez a viszonylag nagy tekintélyű európai szervezet EU-konform beszállítói szerződés mintákat dolgoz ki tagsága számára, amelyeket általában az egész kontinensen elfogadnak. Ez hasznos segítség lehet exportáló kkv-tagvállalataink számára. S bár két év alatt majdnem megdupláztuk tagjaink számát, azért még van lehetőség a bővülésre. Azt szeretnénk, ha a kis- és középvállalatok valódi ernyőszervezetnek tekintenének bennünket, s minden tagságunkat érintő szakmai kérdés területekre kerülne rendezvényeinken. **MGY**

JÖVŐKÉP

A szövetég célja, hogy felismerje az újszerű elképzeléseket, projekteket, ötleteket, valamint segítse azok megvalósulását, továbbá összetett megoldásokat nyújtson a tagvállalatok, partnereik és a döntéshozók számára. Katalizátor szeretne lenni az energetikai, gépipari tevékenységek fejlődése, a fenntartható gazdaság és környezet megvalósítása érdekében. Ösztönözni kívánja a hazai gazdaság továbbfejlődését.

„A jelenlegi elosztási gyakorlat jó volt 20-30 éve, de már más lenne a korszerű megoldás”

Deák László, a MAGEOSZ elnöke,
az Alstom Hungária Zrt. vezérigazgatója

IRÁNY KÍNA! – DE CSAK MEGFONTOLTAN

A magyar vállalatok igazi mozgásteret külföld felé bővíthető – vallja Horváth Miklós, az MGYOSZ elnökségi tagja, aki Ázsiában lát nagy fantáziát. Különösen a kínai együttműködésben. De csak akkor, ha megfontoltan, jól csináljuk.

Horváth Miklós, az MGYOSZ elnökségi tagja

ÉLETRAJZ

Horváth Miklós mérnök-közgazdász, számítástechnikus, újabban logisztikai szakember. Több számítástechnikai, autókereskedelmi cégnek volt vezetője, majd 1994-ben megalapította a Ventura Zrt. tanácsadó, befektetési céget. Megalakulásától napjainkig mintegy 25 céget vásároltak fel, szerveztek át, javítottak fel, majd adtak el, köztük többek között a Hungarocamiont. A logisztikához való kötődés megmaradt, mikor ezek után a Masped csoport egyik cégébe fektetett be.

„Kínát nem lehet csak úgy, hirtelen, kampányszerűen felfedezni, mert most hirtelen rádöbbenünk, milyen óriási piacról van szó” – mondja Horváth Miklós, aki már évek óta kapcsolatban van Ázsiával, de leginkább Kínával. Először csak magánutakon jutott el a hatalmas országba, majd családi kapcsolatokon keresztül, s végül jött az üzleti megfontolás. Ám ez csak akkor merült fel benne, amikor már jobban ismerte az országot, és sok jó ismerőst is összegyűjtött. „Nyugodtan kijelenthetem: Ázsia megfertőzött engem. Megismertem a történelmét, kultúráját és a szokásait. Végigjártam a régió olyan nagy centrumait, mint Hongkong, Sanghaj és Szingapúr. Ha az ember ezt megismeri, megszereti, akkor talán az üzleti együttműködés sem lesz nehéz.” Legalábbis Horváth Miklós szerint.

Kell nekünk a külföld

Neki egyébként is alapelve – és ezt gyakorolta vállalkozásaiban is –, hogy egy cég számára az igazi megméréstetés külföldön van. Elismeri azon vállalkozások teljesítményét is, amelyek csak belföldön képesek boldogulni, azonban azt vallja, hogy a tartós, megalapozott sikerhez kis ország esetében nélkülözhetetlen az export. „Számomra például Hollandia az egyik ideál. Kis, nyitott ország óriási exportpotenciállal. Magyarország is ilyen lehetne, de fokozatosan, alaposan végiggondolva mindent.” Ázsia és ezen belül

Kína alkalmas lenne arra, hogy a magyar cégek arra nyissanak. Arra viszont ne számítsanak, hogy Ázsia egy „huszárós rohammal bevehető”. Tanulni kell, megismerni az ottani szokásokat, és szembenézni a realitásokkal. Például azzal, hogy Kína számára a magyar piac nem sokat jelent. A kínai ember nem tud Magyarországról. Nekünk meg nincs elegendő árualapunk a kínai piacra. Ezzel a korláttal számolni kell, amikor egy cég arra akar orientálódni. A helyzetben egy kicsit változtat, hogy az Európai Unió tagja Magyarországon, ez jelenthet némi vonzerőt.

Korlátok

Horváth Miklós egy átlagos bortermelő példáját idézi, aki évi 200 ezer palacknyi bort állít elő, s ebből akar a kínai piacra „betörni”. „Ez legfeljebb borkóstolásra elég” – vonja le a tanulságot. A kínai fizetőképes vásárló vágyik a márkás, nyugati luxuscikkekre. Ha körbenézünk a magyar termékek között, nem sok ilyet találunk. Kínában talán a herendi porcelán lenne a magyar márkák közül piacképes, ez már Japánban is népszerűnek bizonyult. Horváth ebből arra következtet: a hagyományos ágazatokból, nevezük ezt összefoglalóan old economynek, nem vagyunk versenyképesek, a new economy területén azonban labdába rúghatunk. „Láttam már magyar IT-cégit Szinghajban, tehát vannak próbálkozások. Általában azonban ez

úgy működik, hogy egy magyar IT-cég elmegey az USA-ba, s onnan Kínába, Ázsiába. Ez se rossz, de talán közvetlenül is meg lehetne próbálni." Az „új gazdaságban” ugyanis nem annyira fontosak a nagy, sok évtizedes márkák, hiszen itt folyamatosan megújul minden, folyamatosan új cégek tűnnek fel. Az IT-szektorra az is jellemző, hogy itt már sok kínai cég található az élvonalban. „Szinte észrevétlenül nőttek fel a kínai cégek a nemzetközi színvonalra, részben saját fejlesztéssel, részben úgy, hogy a neves nyugati vállalatokat felvásárolják. Hatalomváltás zajlik az elektronikában, vagy talán már le is zajlott.”

Állami szerep

A magyar kormány „keleti nyitás” politikáját jónak értékeli, ha az nemcsak szlogen, hirtelen kitalált akció marad. Ez abból is látszik majd, hogy milyen aktív lesz az állam s az erre szakosodott kormányzati szervek. A Nemzeti Külgazdaság Hivatalnak sok teendője lehet, de segíthet az is, hogy a miniszterelnökségen belül végbement szervezeti változások eredményeként a külgazdasági kapcsolatok külön államtitkárt kaptak Szijjártó Péter személyében. Tehát mintha elkezdődne valami... Aktív állami szerepvállalás nélkül nem is lehet a kínai-magyar üzleti kapcsolatokat érezhetően fejleszteni. Horváth Miklós úgy tapasztalja, egyelőre a cseh és a lengyel kormányzati külgazdasági szervezetek aktívabbak és tapasztaltabbak is – sőt a cseh csapatban sok a korábban még befektetési bankárként dolgozó szakértő –, tehát van verseny, mert minden ország segíteni akarja saját vállalatai külföldi terjeszkedését, s külföldi tőke, vállalkozások bevonását is.

„Magyarországon kezdenénk a váltást, hogy az ide betelepült kínaiakat jobban megbecsüljük. A nagyvállalatoknál érvényesül is ez az elismerés, ám a kicsiknél nem. Ott még sokszor tartja magát az a téves nézet, hogy a kínaiak hamis, rossz árut adnak el. Ilyen is van, nem is kevés, ám ma már nagyon kell vigyázni az általánosítással. Az itt élő kínaiak ugyanis tartják a kapcsolatot az otthoniakkal, ha jót mondanak az országról, újabb vállalkozók jönnek be, tőkét hozva magukkal. „Sok kicsi sokra megy” alapon meg kell becsülni azokat a kínai kisvállalkozókat,

KÍNIAIK HAZÁNKBAN

A magyarországi kínaiak egyes becslések szerint akár húszezren is lehetnek, bár a hivatalos adatok 11–12 ezer főről tudnak (itt él a térség legnagyobb kínai kolóniája), 2007-es adatok szerint pedig hivatalosan 6800 kínai tartózkodik munkavállalóként Magyarországon. Betelepülésük a rendszerváltás után kezdődött elsősorban üzletnyitás (ruhaüzlet, étterem) és újabb ingatlanbefektetés céljából. A kínaiak rendszerint le is telepednek az országban, ezért gyermekeiket magyar iskolába járatják. Főként Budapesten, de emellett az ország egész területén élnek. (Wikipédia)

akik saját s a mi boldogulásunkra vállalkoznak. Horváth Miklós hangsúlyozza: transzparens, kulturált közeget kell teremteni a kínai kisvállalkozóknak, akik egyébként nagyon szorgalmasak, törekvők. Kolóniában élnek, ezért nehezebb megismerni őket, de hasznos tagjai lehetnek egy európai országnak is.

Kereskedés, termelés mellett

Összességében azt is jónak minősíti, hogy a kormány a termelést kívánja ösztönözni. „Ám amíg ez nem megy, mert nincs piac vagy nincs elég áru, addig új megoldásokra is nyitottnak kell lenni. Például arra, hogy a magyar vállalkozók kereskedjenek a kínai piaccal. „Vegyük például a bor esetét. Egy termelő nem tud olyan hatalmas mennyiséget előállítani, ami Kínába kell. Arról nem beszélve, hogy ott most a francia borok a menők, tehát érdemes lehet felvásárolni s továbbadni. Vele együtt el lehet adni a magyar bort is! A baj inkább az, hogy a rendszerváltáskor megszűntek a külkereskedelmi vállalatok s ezzel a külkereskedelmi tevékenység is, sajnos idő kell ahhoz, hogy ez akár a most divatba jött kereskedőházak formájában visszaépüljön.” Bár-hogy alakul a jövő, Horváth hangsúlyozza: új piaccal csak úgy lehet eredményes kapcsolatot kiépíteni, ha megismerjük az ottaniak kultúráját, szokásait, elfogadjuk, tiszteljük őket.

Az MGYOSZ szerepe

Horváth Miklós a legutóbbi tisztújításnál került be az MGYOSZ elnökségébe, emellett a Magyar Külgazdasági Szövetség elnökségi tagja is. Logikus hát, ha itt is, ott is a külgazdasági kapcsolatokkal foglalkozik. S mivel az elmúlt húsz évben sok vállalkozásnak volt tulajdonosa-vezetője, hasznosítani szeretné tapasztalatait. „Eljött az idő, hogy többet foglalkozzunk nonprofit munkákkal, olyanokkal, amelyekkel az országnak, más vállalkozásoknak használnok” – mondja. Az MGYOSZ-ról például el tudja képzelni, hogy egyfajta katalizátor szerepet játszon a piaci nyitásban. Összehozza az érdeklődő külföldi és magyar vállalatokat, s a kormányzat szakmai partnereként segítsen új piacok megdolgozásában. „Az a lényeg, hogy erre legyen valódi kormányzati szándék, elhatározás.”

„Magyarországon kezdenénk a váltást, hogy az ide betelepült kínaiakat jobban megbecsüljük...”

Horváth Miklós

NŐI KVÓTA: ELBUKCHAT BRÜSSZEL

Az Európai Bizottság (EB) női kvóta bevezetését javasolja a gazdaságban. A brüsszeli terv szerint a tőzsdén jegyzett nagyobb cégek felügyelőbizottságában 40 százalékra kell emelni a nők arányát 2020-ig.

TÍZ ELLENZŐ

A kötelező női kvóta intézményét mindenekelőtt Nagy-Britannia ellenzi. A javaslat elutasítására irányuló londoni kezdeményezéshez csatlakozott Bulgária, Csehország, Dánia, Hollandia, Litvánia, Magyarország, Málta, Svédország és Szlovénia. A bizottsági javaslatról minősített többséggel kell dönteni, az ellenzők pedig úgynevezett blokkoló kisebbséggel megakadályozhatják a javaslat elfogadását.

Viviane Reding igazságügyért felelős biztos az idén ősszel terjeszti elő a javaslatot, amely szerint a tagállamokban törvénnyel kell kötelezni a nagyobb tőzsdei cégeket a női kvóta bevezetésére. Azok a vállalatok, amelyek az évtized végére nem teljesítik az előírást, pénzbüntetésre és az állami támogatások megvonására számíthatnak, és kizárhatják őket a közbeszerzési pályázatokból – írta a Welt am Sonntag.

A bizottság évek óta próbálja elérni, hogy több nő jusson vezető állásba a gazdaságban, de törekvése eddig nem hozott számottevő eredményt. A női kvóta intézményét pedig sokan kifogásolták, és önkéntes alapon igen kevés cégnél vezették be. A bizottság az új javaslatban figyelembe vette a bírálatokat, ennek jele, hogy a kvóta bevezetését csak a felügyelőbizottságban tenné kötelezővé, az igazgatói testületekben pedig nem, és a 250-nél kevesebb embert foglalkoztató, illetve évi 50 millió eurónál kisebb árbevételű tőzsdei vállalatokat nem köteleznék a női kvóta bevezetésére, hogy megkímélje őket az intézkedés költségeitől.

Az EB igyekszik biztosítani, hogy a női kvóta ne a férfiak diszkriminációja, hanem a nők előnyös megkülönböztetése legyen. A javaslat szerint nem elég csupán nőnek lenni ahhoz, hogy valaki egy férfi elől megszerezzen egy felügyelőbizottsági helyet, egy nő és egy férfi pályázó közül csak akkor szerez előnyt a nő, ha képzettségét, szakmai gyakorlatát tekintve legalább annyira alkalmas a pozíció

betöltésére, mint a férfi jelentkező. A szabályba beépítenének továbbá egy úgynevezett rugalmassági záradékot, amely szerint meghatározott esetekben mégis a férfi pályázó kaphatja meg az állást.

A bizottság szerint a tagállami kormányoknak jó példát kell mutatni a gazdaság szereplőinek, a többségében állami tulajdonú cégek-nél ezért nem 2020-ra, hanem már 2018-ra el kellene érni a 40 százalékos női arányt a felügyelőbizottságban – írta a Welt am Sonntag. A bizottságnak a javaslatához meg kell szerezni az Európai Parlament és az Európai Tanács – a tagországok állam- és kormányfőinek testülete – hozzájárulását.

A tervet elutasító tíz tagország szerint először meg kell vizsgálni, hogy a javasolt módszer – a törvényi előírás – valóban alkalmas-e a női arány emelésére a gazdasági vezető pozíciókban. A tíz állam egy közös levélben fejti ki fenntartásait José Manuel Barroso bizottsági elnöknek és Viviane Reding igazságügyi biztosnak. A Frankfurter Allgemeine Zeitung szerint az eljárás szokatlan, hiszen a bizottság még nem is terjesztette elő a javaslatot hivatalosan. A Süddeutsche Zeitung szerint a tagállami ellenállás annyira heves, hogy a javaslat gyakorlatilag már el is bukott.

A gazdasági szereplők számára kötelező női kvóta intézményét mindenekelőtt Nagy-Britannia ellenzi. A javaslat elutasítására irányuló londoni kezdeményezéshez csatlakozott Bulgária, Csehország, Dánia, Hollandia, Litvánia, Magyarország, Málta, Svédország és Szlovénia.

Magyar nem

Magyarország nem támogatja, hogy kötelező érvényű uniós szabályozással, kvóták megállapításával javítsák a nők arányát a tőzsdén jegyzett vállalatok igazgatótanácsaiban. A Külügyminisztérium szerint elsősorban az érintett cégek, és nem az állam feladata a nők arányának emelése a vezető testületekben – ezt Kaleta Gábor, a tárca sajtófőnöke közölte az MTI-vel. Kaleta Gábor hangsúlyozta, Magyarország komoly jelentőséget tulajdonít a nők egyenjogúságának, fontosnak tartja alulreprezentáltságuk javítását a vezető testületekben, ez azonban elsősorban a vállalatok feladata. Bármilyen kormányzati intézkedés inkább csak ösztönző, kiegészítő jellegű lehet – tette hozzá. Úgy fogalmazott, a direkt beavatkozás, a kvóta bevezetése várhatóan nem hozna átütő eredményt, sőt, konfliktusokat hordozhat magában. A közvetlen beavatkozás csak kiragadott, szimbolikus területeket érint a tervezetben, de ez az igazi probléma megoldásához, vagyis a nőket érintő többletterhek méltányolásához és ezek arányos elosztásához alig visz közelebb – vélekedett. Rámutatott, területenként és iparáganként eltérő a férfiak és a nők aránya, természetes, hogy bizonyos szakmák népszerűbbek a férfiak körében, míg másokat a nők részesítenek előnyben. Ugyanakkor az bizonyos, hogy jelenleg nem tükröződik a nemek aránya a vezető testületekben – közölte Kaleta Gábor. A tőzsdén jegyzett cégek igazgatóságaiban Franciaország, Spanyolország, Olaszország és Hollandia már most is tart fenn női kvótát. A hírek szerint a tervezetnek a bizottságon belül is komoly ellenzéke van. Ennek ellenére Viviane Reding igazságügyi biztos kiemelten kezeli a kérdést, így nehéz lesz a tervezet megakadályozása. Viviane Reding tavaly így érvelt készülő terve mellett: „Nem voltam a felelős női pozíciók kvótához kötésének ügyvéd-

je, de mivel semmiféle változás nem történt e téren, el kell gondolkodnunk egy európai szintű szabályozás bevezetésén”. Az Európai Unió legnagyobb vállalatainak irányító pozícióiban mindössze 10 százalékos a nők aránya, holott a munkaerő csaknem fele nőkből áll, a felsőoktatásban frissen végzettek közt pedig már több a nő, mint a férfi.

Olaszország lépett

Az olasz cégek vezetőségében kötelezővé tették a női kvótát. Az idén augusztus 13-án életbe lépett új szabályozás szerint a vállalatoknál a vezető testületek tagjainak legelső újráválasztásán a nők arányának el kell érnie a 20 százalékot. Az igazgatótanácsok másodszori megújításán pedig 33 százalék lesz a minimum. Az új olasz esélyegyenlőségi törvény az olasz közzévalások és a tőzsdén jegyzett cégek vezetőségének nemek szerinti összetételére vonatkozik. A rendelkezést az olasz bal- és jobbközép képviselőnői közösen dolgozták ki, és a számítások szerint 6 ezer nő előtt nyit majd kaput a vállalatok menedzseri pozícióiban 2100 cégnél, melyeknél jelenleg 13,5 ezren dolgoznak vezető beosztásban, és csupán 4 százaléuk nő.

Az előírást három hónapos türelmi idő után sem teljesítő vállalatokat 100 ezertől 1 millió euróig terjedő bírsággal büntetik, további négy hónap után pedig feloszthatják az igazgatótanácsot. A törvény tiszteletben tartatása a Consob olasz állami tőzsd felügyelet és a római esélyegyenlőségi minisztérium feladata lesz. Olyan olasz, részben állami vállalatokat érint a jogszabály, mint a RAI közszolgálati rádió-televízió, az olasz posta és az olasz energiaszolgáltató. A tőzsdén jegyzett cégek között már sokan alkalmazkodtak, a Fiatnál, a Luxottica optikai nagyvállalatnál és a Mediobanca pénzügyintézetnél eddig is magasabb volt a nő menedzserek aránya az olasz átlaghoz képest.

MGY

A NORVÉG PÉLDA

A világon elsőként 2003-ban, Norvégiában hoztak olyan törvényt, amely megköveteli, hogy a cégek vezetőségében mindkét nemet kiegyensúlyozottan képviseljék. A nők aránya így már évek óta 40 százalék felett van. A skandináv országban azonban nemcsak a gazdasági életben kapnak a nők szerepet, hanem a politikában is. A nők számára fenntartott helyeket először a norvég szocialista, liberális pártok vezették be a '70-es években. Ma gyakorlatilag az összes jelentős párt fenntart kizárólag nők által betölthető helyeket a parlamenti választások vagy az esetleges kormányalakítás alkalmával. Ezt a kvótarendszert a pártok önkéntes alapon vezetik be. Norvégiában nincs arra vonatkozó jogi szabályozás, hogy a politikai pártokban vagy a közvetlenül a lakosok által választott politikai szervezetben nemek közötti egyensúly álljon fenn. Az 1986-ban a Gro Harlem Brundtland miniszterelnök asszony által alakított kormányban az eddigi legtöbb nő vett részt, és azóta egyetlen norvég kormányban sem volt 40 százalék alatt a nők aránya.

„Nem szeretem a kvótákat, de az általuk kiváltott eredményeket igen. Európai konzultáció indul arról, milyen kvótarendszerrel és szankciókkal lehetne elérni, hogy több nő kerüljön az állami és magáncégek vezetőségébe.”

Viviane Reding, az Európai Bizottság igazságügyi és alapjogi biztosa

Növekszik a nyomás a magyar munkavállalókon is

A magyar dolgozók 56 százaléka érzi úgy, hogy stressz-szintje nőtt az elmúlt egy év során. A világszerte 16 ezer munkavállalót érintő felmérésből kiderült, Kínában stresszellek leginkább a dolgozók, de Mexikóban, Kanadában, Japánban sem rózsás a helyzet.

A stressz kiváltó okai inkább szakmai, mint személyes természetűek, a lista élén pedig olyan okok állnak, mint a személyes anyagi helyzet, az ügyfelek és a munka.

A magyar munkavállalók egyre erősebb stressz alatt állnak – derül ki a Regus, a rugalmas munkahelyi megoldások szakértőjének legutóbbi felméréséből. A világszerte több mint 16 ezer munkavállaló részvételével végzett felmérés kimutatta: a magyar dolgozók 56 százaléka érzi úgy, hogy stressz-szintje nőtt az elmúlt év során. A felmérés a lehetséges megoldásokat is mérlegelve arra az eredményre jutott, hogy a magyar válaszadók 47 százaléka a rugalmas munkavégzést is a stresszcsökkentés egyik módszerének tartja.

A felmérés fontosabb megállapításai a következők:

- A növekvő stressz fő okai 53 százalékban a személyes anyagi helyzet, 49 százalékban az ügyfelek és 44 százalékban a munkahelyi feladatok, tehát a magánéleti kérdések kevésbé játszanak szerepet.
- A stressz megelőzése akár költséghatékony is lehet, hiszen a dolgozók 47 százalékának véleménye szerint a rugalmas munkavégzés olcsóbb, mint a fix helyen és időben végzett munka, 80 százalékuk szerint fokozza a hatékonyságot, 53 száza-

MI A STRESSZ?

A stressz eredetileg a szervezetnek az ingerekre adott nem specifikus választ jelölő orvosi szakkifejezés volt.

Mai értelmében azonban jelentése nagyjából „folyamatos feszültség” vagy „tartós idegesség”, mely rendszerint egy vagy több állandó negatív ingerre adott tartós válaszreakció a szervezet részéről.

A tartósan fennálló stressz akár komoly egészségkárosodást eredményezhet, mivel gyengíti a szervezet ellenálló képességét. (Wikipédia)

lékek szerint pedig családbarát megoldás.

- A kis- és középvállalatok munkatársainak 42 százaléka aggodalmaskodik az ügyfelek miatt, míg a nagyvállalatok dolgozóinak körében ez az arány 27 százalék. Ugyanakkor a nagyvállalatoknál kétszer annyian bosszankodnak a vezetőség miatt (40 százalék), mint a kisebb cégeknél (20 százalék).
- Globális viszonylatban a stressz-szint legnagyobb mértékben Kínában növekedett, ahol a válaszadók 75 százaléka számolt be erről, szemben a 48 százalékos világtalpal. A munkával kapcsolatos stressz szintje különösen magas volt Mexikóban, Kínában, Kanadában és Japánban.

Christoph Volni, a Regus magyarországi vezetője így értékelte a felmérés eredményeit: „Kétségtelen, hogy a stressztől szenvedő munkavállalók boldogtalanabbak és kevésbé egészségesek. Ezért a munkatársaikkal valóban törődő vállalatok számára elengedhetetlen, hogy elemezzék a szervezetben jelen levő stressz szintjét, és szükség esetén megoldást keressenek. Tévedés azt gondolni, hogy a stressz kizárólag a munkavállalók személyes problémája, hiszen a vállalat legalább ennyire megszenvedi annak hatását. A vezetők előbb-utóbb kénytelenek szembe-sülni a ténnyel, hogy a dolgozók nem képesek az elvárásoknak megfelelően teljesíteni, kevésbé hatékonyak.

MGY

IDC Gyártóipari kitekintés 2020

2012. szeptember 27-én kerül sor az **IDC Gyártóipari kitekintés 2020** című rendezvényre Budapesten. A rendezvény az IDC Manufacturing Insights és az IDC közös szervezésében jön létre, melynek célja, hogy számba vegye a közép-európai gyártóipari cégek előtt álló technológiai kihívásokat és az azokra adható lehetséges válaszokat. A szeminárium két key-note előadója prof. dr. Monostori László, a BME Gépészmérnöki Kar, Gyártástudomány és -technológia Tanszékének egyetemi tanára és Craig Simpson, az IDC Manufacturing Insights vezető elemzője.

A félnapos rendezvényen a következő főbb témák kerülnek terítékre:

- A termékfejlesztési folyamat tökéletesítése
- Több szervezetre kiterjedő ellátásilánc-kezelés
- Továbbfejlesztett döntéshozatal – gyors és megalapozott döntések
- Automatizált üzleti folyamatok
- Gyári automatizáció
- Minőségirányítás és megfeleléskezelés

A rendezvény folyamatosan frissülő honlapja a következő linken érhető el:

http://events.idc-cema.com/eng/events/49485-idc-manufacturing-2020-roadshow/10-agenda?g_clang=HUN&c_active=eventMenuComponent

Átadták a 2012. évi Magyar Termék Nagydíjakat

Ötvenhárom hazai cég viselheti a kitüntető címet

Immár 15. alkalommal adták át a Magyar Termék Nagydíj kitüntetéseket, melyeket idén minden eddiginél több, összesen 53 pályázó 58 terméke érdemelt ki. A pályázat célja idén is az, hogy elismerje és díjazza a kiváló minőségű, Magyarországon gyártott és forgalmazott termékeket, szolgáltatásokat, elősegítse a minőségtudatos szemléletet.

A Magyar Termék Nagydíj civil kezdeményezésű minőségtanúsítási rendszer, ma az egyetlen nem szakmaspecifikus elismerés, melyre idén is a gazdaság egész területéről, nyilvános pályázat útján lehetett jelentkezni. A 15 esztendő alatt 2012-ben született a legtöbb győztes pályázat, melyekkel együtt a megítélt Magyar Termék Nagydíjak száma összesen 342-re emelkedett. Idén 23 témakörben lehetett pályázatot benyújtani, melyek közül a legnagyobb arányban, 30 százalékban az élelmiszeripar képviselői nyertek el nagydíjat. A díjazottak Magyarország 17 megyéjét képviselik, a nyertes pályázók 40 százaléka budapesti, 60 százaléka pedig vidéki székhelyű. A díjazottak 42 százaléka először pályázott a Magyar Termék Nagydíj tanúsító védjegy elnyerésére, azonban a kitüntetettek 58 százaléka korábban már elnyerték ezt a címet.

„Az olcsó, de rossz minőségű árukkal szemben a magyar gazdaság kitörési pontja a magas hozzáadott értékű és kvalifikált termék, valamint szolgáltatások előállítása és exportja lehet – mondta Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, a Magyar Termék Nagydíj fővédnöke. – A Magyar Termék Nagydíj védjegye – mint az európai regionális tanúsító védjegyek rendszerének fontos pillére – hathatós segítséget jelenthet a minőségi, magyar áruk exportja során. Azok a díjnyertes pályázók, akik nemcsak a hazai, hanem a külföldi piacokat is képesek voltak meghódítani az elmúlt években, meggyőzően igazolják a Magyar Termék Nagydíj szükségességét és sikerességét.”

Rövid tájékoztatójában Bencsik János országgyűlési képviselő, az Országgyűlés gazdasági és informatikai bizottságának tagja, az energetikai albizottság elnöke a Nemzeti alkalmazkodási stratégia jelentőségéről beszélt a nemzetközi munkamegosztásban:

„A fenntarthatóság kritériumának érvényesítése azt jelenti, hogy a fejlődést a jövőben nem lehet a természeti erőforrások korlátlan

A PÁLYÁZAT KIÍRÓI

A Magyar Termék Nagydíj pályázatot az Industorg – Védjegyiroda Minőségügyi Kft., a Magyar Export-Import Bank Zrt., a Magyar Exporthitel Biztosító Zrt. (Mehib), a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, a Nemzeti Külgazdasági Hivatal, a Terc Kereskedelmi és Szolgáltató Kft., valamint a TÜV Rheinland InterCert Kft. írta ki és valósítja meg a Nemzetgazdasági Minisztérium, valamint a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium szakmai támogatásával.

NÍVÓDÍJ, ELŐSZÖR

A Magyar Termék Nagydíj pályázat keretében először adták át a Kárpát-medencéért Nívódíjat, a Kárpát-medencei térség együttműködésének ösztönzéséért és a gazdasági kapcsolatok erősítéséért. Emellett első alkalommal pályázhattak önálló kategóriában a segítségével élők életminőségének javítását szolgáló termékekkel és szolgáltatásokkal. A nyertesek, a hagyományhoz híven, a Parlament felőli házi termében vehették át a kitüntetéseket.

felhasználására, a társadalmi erőforrás-megújító intézményrendszer leépülésére, illetve az ország eladósodására alapozni. Alapvető érdekünk, hogy megalapozott – a versenyképesség, az elengedhetetlen technológiaváltás és az éghajlatvédelem szempontjainak kiegyensúlyozott figyelembevételén nyugvó – hazai dekarbonizációs tervvel készüljünk az európai dekarbonizációs tehermegosztásra. Az üvegházgáz-kibocsátásban leginkább érintett ágazatok szakmai szervezeteinek részvételével a nyár elején párbeszédet kezdeményeztünk az energia- és anyagtakarékos gazdaság fejlődési pályájának meghatározása érdekében. Éppen ezért nyugtázom örömmel, hogy a díjazott termékek többsége már ma is kiállja a fenntarthatóság felé történő átmenet próbáját.”

Szabó Zsolt országgyűlési képviselő, az Országgyűlés fogyasztóvédelmi bizottságának alelnöke rövid ismertetője A tanúsító védjegyek szerepe a gazdaság megerősödésében, a fogyasztók védelmében az aktív minőségpolitika eszközeiként címmel hangzott el. „Hajlamosak vagyunk napi életünk során csak a kényelmi szempontokat figyelembe véve a legegyszerűbb módon kialakítani fogyasztási szokásainkat. Gyakran figyelmen kívül hagyunk olyan tényezőket, mint jó minőségben, hazai munkaerővel, magyar nyersanyagból előállított termékek és szolgáltatások vásárlása. A hazai gazdaság fejlesztése szempontjából van egy optimális termék- és szolgáltatás-összetétel, amely a magas minőségű hazai termékek arányának erősítése révén elősegíti egy stabil gazdaságpolitika kialakítását. Ezt a folyamatot jelentősen erősíti az immáron 15 éves Magyar Termék Nagydíj. A nagydíjhoz kapcsolódó értékteremtő gondolkodásmód az adózási, foglalkoztatáspolitikai, szociális és kultúrpolitikai összefüggéseken keresztül hat a mai magyar társadalom minden részletére, és elősegíti a hagyományosan érték alapú magyar fogyasztóvédelem megerősítését” – mondta Szabó Zsolt.

MGY

HÁROMNYELVŰ SEGÍTŐTÁRS

Több mint négyezer mondat, kifejezés három nyelven! Ez a CD-ROM jól jöhet mindenkinek, akinek idegen nyelven – angolul, németül – kell levelet írnia. Tehát ezúttal nem klasszikus menedzserkönyvet kínálunk, hanem a korhoz igazodó segítő eszközt.

A kiadvány a csúcstechnológiás utóda az idegen nyelvek használata és tanulása különösen hasznos eszközének, a többnyelvű példamondat- és kifejezésgyűjteménynek. Az üzleti életben folytatott kommunikáció valamennyi típusát hivatott segíteni, és „Tervek, beszámolók, javaslatok, jelentések, üzleti és magánlevelek készítésekor igen hasznosan támogatja az idegen nyelvű fogalmazást”.

Haszna hármassal:

- Kész mondatokat és kifejezéseket talál benne, aki még nem vagy csak korlátozottan képes arra, hogy mindent maga fogalmazzon meg gyorsan és jól.
- Ezek bővítik a felhasználó nyelvtudását, mondatkincsét.
- Fordításban is segít.

A példatár számítógépen futtatható, telepítést vagy más technikai előkészületet nem igényel. Tartalma, a kiadó ismertetőjéből idézve, több mint 4000 mondat és kifejezés. Ezeket magyar, angol és német kölcsönös megfeleltetésben adja meg, így a fogalmazás támogatásán túl idegen nyelvű szövegek fordításában is jó segítséget nyújt. Kialakítása igazán felhasználóbarát: kezelése nagyon egyszerű, a benne történő keresés szó szerint, „adja magát”, és a képernyőn megjelenő részletes, jól követhető, 9 fejezetre és azokban összesen 60 alfejezetre bontott, jól áttekinthető tagolás segíti. A rendszerben sűgő is van.

Ismét a kiadót idézve (mert jól írja le):

A szoftver [amely a tárgykörökben teljes mondatokat és kifejezéseket kínál – O. P.] lehetőséget ad a kommunikációs szándék (megkeresés,

pozitív és negatív megnyilvánulás, intézkedés, kérés stb.) szerinti keresésre. Másik felhasználási lehetőség az üzleti élet helyzetei, területei, ügyletei (alkalmak, kapcsolatok, értékesítés, munkakerő, vállalkozás stb.) szerinti keresés. A harmadik az azonnal használható megoldások (prezentáció, előadás, tények, vélemények, érvelés, ellentmondás stb.) szerinti keresés. A negyedik rész az angol, ill. a német levelezés, írásos kommunikáció szabályait tartalmazza, többek között olyan hasznos anyagokkal, mint pl. az új német helyesírás szerint írandó összes szó listája, az eltérő jelentésű amerikai és angol szavak összevetése, az összes erős (rendhagyó) ragozású angol és német ige felsorolása, e-mail (chat) rövidítések, levélelemek stb.

A CD-ROM megnyitásakor a tagolás legfelső szintje jelenik meg: Szövegelemek és Levelezés. A szokásos módon, egy kattintással megnyitva valamelyiket, jutunk a következő szintre: például Az üzleti élet helyzetei. Innen tovább, például Érdeklődés, információ. Ebben, egyebek közt, Tájékoztató, és ekkor megjelennek a panel három ablakában a példák három nyelven. A kijelölt példa egy kattintással a vágólapra vihető, s így a saját szövegünkbe beszerkeszthető. A Levelezés ebben annyiban tér el, hogy itt nincs fasztruktúra, hanem 16 tárgykör jön fel egyszerre, és ezek valamelyikére kétszer kattintva – például Rendhagyó német igék ragozása – a teljes tartalom feljön PDF dokumentumként. Annak bármely része szintén átvihető a vágólapra, s onnan, szerkeszthetően, a szövegünkbe.

Dr. Osman Péter

SzövegSzerkesztő

angol–német–magyar
(CD-ROM)

Management Kiadó,
2011 – továbbfejlesztett,
bővített kiadás